

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/496/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.35.227/2025/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó Kft. jogi képviselője útján (dr. Bordás Zsolt ügyvéd) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben a Kúria Kfv.V.35.227/2025/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítását és – a Debreceni Törvényszék 3.K.700.523/2025/10. számú ítéletére kiterjedő hatályú – megsemmisítését kérte az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései sérelmére hivatkozással.
- [2] 1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy tényállását az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszban rendelkezésére bocsátott iratok alapján a következőképpen állapította meg.
- [3] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege szerint az elsőfokú adóhatóság az indítványozónál általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) adónemre vonatkozóan folytatott vizsgálatot 2020. december 1. és 2022. szeptember 30. közötti időszakra. Az indítványozó gazdasági társaság „Éttermi, mozgó vendéglátás” főtevékenységet végzett, amelynek gyakorlása során a [...] fantázianevet használta. Az adóhatóság egy, a jelen alkotmányjogi panaszban indítványozóként nem szereplő, másik gazdasági társasággal szemben is folytatott áfa adónemre vonatkozóan vizsgálatot 2020. október 6. és 2022. november 30. közötti időszakra. A két társaságnak az ügyvezetése, tevékenységi köre is azonos volt a perben vizsgált időszakban. A társaságok telephelyeiken helyben szolgáltak ki vendégeket, valamint telefonon érkezett megrendeléseket teljesítettek.
- [4] Az adóhatóság az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 2. § a) pontjára és 180. § (1) bekezdésére utalással rögzítette,

hogyan eltérés mutatkozott az indítványozónál a bevallások adatai és a bizonylatokon alapuló áfaanalitika adatai között, továbbá az indítványozó a vizsgált időszakban egyes kézi nyugták bevételeit nem szerepeltette a könyvelésében.

- [5] Az adóhatóság megállapította azt is, hogy a honlapon és az ételfutár cégek útján felvett rendelések egy részéről sem az indítványozó, sem pedig a másik gazdasági társaság nem állított ki bizonylatot. A megrendelések két cég közötti megosztásáról az indítványozó nem adott át pontos elszámolást, így nem volt megállapítható, hogy az egyes rendeléseket mely társaság teljesítette.
- [6] Az indítványozó ezen felül a kiszállított rendelések egy részét az Áfa tv. 82. § (2) bekezdésébe ütköző módon 5%-os áfa-tartalommal rögzítette. Erre figyelemmel az adóhatóság a felperes adóalapját az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Air.) 109. § (1) bekezdése és az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló 465/2017. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Adóig. vhr.) 86. § (2)–(4) bekezdései alapján becslés útján valószínűsítette.
- [7] Az eljáró adóhatóság a becslés során meghatározta a két társaság együttes értékesítési összegét, amit az anyagköltségek arányában megosztott, majd abból levonta az eltéréseket. Végül rögzítette, hogy a becslésről és annak módszeréről tájékoztatta az indítványozót, aki azonban a becsült adóalaptól való eltérés hitelt érdemlő bizonyítására irányuló nyilatkozatot nem tett.
- [8] Az elsőfokú adóhatóság határozatában az indítványozó terhére 16 742 000 Ft adókülönbséget tárt fel, amely adóhiánynak minősült, 41 995 000 Ft adóbírságot szabott ki és 2 300 000 Ft késedelmi pótlékot számított fel. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú adóhatóság határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta.
- [9] Az indítványozó közigazgatási pert indított. A keresetében kérte az adóhatósági határozatok jogszerűségének bírósági felülvizsgálatát.
- [10] A Debreceni Törvényszék 3.K.700.523/2025/10. számú ítéletével az indítványozó keresetét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján – mint alaptalant – elutasította.
- [11] A jogerős ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria Kfv.V.35.227/2025/2. számú végzésével az indítványozó felülvizsgálati kérelmének a befogadását megtagadta a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján.
- [12] 2. A Kúria fenti végzését követően az indítványozó az Alkotmánybírósághoz fordult. Az alkotmányjogi panasz lényege, amely a törvényszéki ítéletet és a kúriai végzést is sérelmezte, a következőképpen foglalható össze.
- [13] Az indítványozó álláspontja szerint az eljáró adóhatóságnak az adóhiány megállapítása során alkalmazott becslése megalapozatlan volt, az eljárási sorrendet nem tartották be, továbbá az informatikai és adatkezelési kérdésekben nem került kirendelésre szakértő. Ezen felül az indítványozó egyes kérelmeit – így különösen a kapcsolódó vizsgálat elrendelésére vonatkozó vagy az ellenbizonyítási kérelmét –

nem bíralták el érdemben, így nem volt lehetősége az érdemi védekezésre, amely sérti a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát.

- [14] Az indítványozó továbbá sérelmezi, hogy a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga azért nem érvényesült, mert az eljáró bíróságok automatikusan átvették az adóhatóság bizonyítását anélkül, hogy ellenőrizték volna annak jogszerűségét. A bíróságok nem válaszoltak érdemben a hatósági eljárás során felmerült indítványozói ellenkérelmekre sem, valamint saját gyakorlatukat sem tartották be. A bíróságok a tényállást helytelenül állapították meg, az eljárás során a bizonyításuk következetlen volt.
- [15] Az indítványozó álláspontja szerint a Kúriának a felülvizsgálat befogadását megtagadó végzése kiüresíti a jogorvoslathoz való jogot.
- [16] Az indítványozó azt is előadta, hogy a „Debreceni Törvényszék és a Kúria nem ismerték fel annak az alkotmányos jelentőségét, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való alapjog, az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, Q) cikk (2) és (3) bekezdése, R) cikk (1) bekezdés alapelvei, illetve a 26. cikk (1) bekezdés, 28. cikk alkotmányos előírásai alapján megkövetelik azt, hogy a bírák a jogszabályokat a nemzetközi egyezményekkel és az európai uniós jog értelmezésére hivatott Európai Unió Bírósága döntéseivel összhangban, annak megfelelően értelmezzék és alkalmazzák eljárásaik során. Ennek hiánya miatt a döntéseik a tisztességes eljárás alapvető jogába ütközően alaptörvényellenesek” (lásd: indítvány, 10. oldal).
- [17] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [18] 3.1. A bírósági eljárást befejező kúriai végzést követő alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtották be. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel a támadott végzessel lezárt perben felperes volt – fennáll. A jogi képviselő csatolta a meghatalmazását. A Kúria végzése az eljárást befejező olyan döntés, amely mérlegelés eredményeként született, ezért a panasz megfelel az Ügyrend 32. § (5) bekezdésében foglalt követelménynek, azaz azon keresztül az Alkotmánybíróság a panaszt a Debreceni Törvényszék 3.K.700.523/2025/10. számú ítélete vonatkozásában is vizsgálhatta {lásd hasonlóan például: 3016/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [19] 3.2. Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés, a Q) cikk (2)–(3) bekezdései, az R) cikk (1) bekezdés, a 26. cikk (1) bekezdése és a 28. cikk esetében csak az álláspontját fejtette ki (lásd idézve: jelen végzés indokolása, 2. pont). Ezek kifejezett sérelmét nem állította a panaszában. Emiatt a fentiekben előadottakat nem lehetett önálló indítványi elemnek tekinteni.

- [20] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében alkotmányjogi panasz az Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapítható. Ezek a rendelkezések azonban nem tartalmazzák az indítványozót megillető, alkotmányjogi panaszban hivatkozható, Alaptörvényben biztosított jogot. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére alapított alkotmányjogi panaszt csak két kivételes esetben vizsgálja érdemben: a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, továbbá a felkészülési idő hiánya esetén {lásd például: 3120/2023. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [17]; 6/2025. (VI. 30.) AB határozat, Indokolás [25]}. Az indítványozó érvelése azonban nem ezekre az esetekre irányult. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem minősül továbbá Alaptörvényben biztosított jognak az Alaptörvénynek a hazai és nemzetközi jog összhangját biztosító Q) cikke {lásd például 3105/2023. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [21]}, valamint az R) cikk, miszerint Magyarország jogrendjének alapja az Alaptörvény {lásd például: 16/2021. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [21]}. A 26. cikk a bírókra nézve tartalmaz rendelkezéseket {lásd például: 3064/2014. (III.26.) AB határozat (a továbbiakban: ABh.), Indokolás [11]} valamint a 28. cikk is, amely a bíróságok jogértelmezésére irányadó értelmezési szabályt rögzíti {lásd például: 3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}, így ezekre alkotmányjogi panasz egyébként sem lenne alapítható. Ezen alapjogok címzettjei az állami szervek és rájuk is fogalmaznak meg kötelezettségeket. Az indítványozóknak azonban ezek a szabályok nem keletkeztetnek olyan jogosultságot, amelyet alkotmányjogi panaszban felhívhatnak.
- [21] A panaszos egyebekben az Alaptörvényben biztosított jogok [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés] sérelmére hivatkozott, így a kérelem eleget tesz az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjának is. Az előbbi alapjogok vonatkozásában a kérelem teljesíti a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményét is.
- [22] 3.3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [23] 3.3.1 Az Alkotmánybíróság először azt vizsgálta, hogy ebben az ügyben felmerül-e alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés a három alapjog vonatkozásában [XXIV. cikk, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései]. Az Alkotmánybíróság a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog adóügyekben megnyilvánuló tartalmával kapcsolatban következetes gyakorlattal rendelkezik {lásd például: 17/2019. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [38], 25/2020. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [24]}. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tartalma is kikristályosodott már az alkotmánybírósági

gyakorlatban {lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34], 13/2021. (IV. 14.) AB határozat, Indokolás [71]}. Ez a jogorvoslathoz való jog vonatkozásában is megállapítható {lásd például: ABh., Indokolás [15]–[16], 3004/2022. (I. 13.) AB határozat, Indokolás [38]–[54]}.

- [24] Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó olyan alkotmányjogi érveket adott elő, amelyekkel az Alkotmánybíróság már találkozott. Ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való joggal, valamint a jogorvoslathoz való joggal kapcsolatban az ügy nem vet fel új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.
- [25] 3.3.2. Ezt követően az alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-ában foglalt második feltétel teljesülését vizsgálta, nevezetesen azt, hogy felmerül-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség ebben az ügyben.
- [26] Az Alaptörvény XXIV. cikkének sérelmével összefüggésben az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a közigazgatási bíróság csak abban az esetben kötelezettje e jogosultságnak, ha a közigazgatási döntés alapjogsértő voltát a felülvizsgálati eljárásban a kereseti kérelem keretei között a közigazgatási bíróság elmulasztotta felismerni {lásd például: 22/2017. (IX. 11.) AB határozat, Indokolás [26]}.
- [27] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető hagyományos értelemben vett jogorvoslatnak. Az Alkotmánybíróság ugyanis az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is kizárólag az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés (a továbbiakban: Abv.) Indokolás [13]}. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e jogági dogmatika elfogadott szabályaihoz [...]” {3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]; lásd összefoglalóan még: 3069/2017. (IV. 4.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [28] A becsatolt iratok alapján a tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványát képező indokolási kötelezettség alkotmányjogi tartományának a megsértése alappal nem merülhet fel ebben az ügyben, mivel az indítványozónak az eljárás során előadott észrevételei nem maradtak válasz nélkül (az eljárás során a bíróságok gyakorlatának és döntésének az összhangja, az eljárás során a bíróságok eljárásának törvényessége, valamint a becsatolt iratok alkalmazása és a sorrend megtartása). Az Alkotmánybíróság utal e körben állandó gyakorlatára, amely szerint „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [38]}.

30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indokolás hossza önmagában nem alkotmányossági kérdés {3017/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [27]}.

- [29] Az indítványozó alkotmányjogi panasza egyebekben nem alkotmányossági kérdésekre vonatkozik, hanem a tényállás megállapítását, az eljáró adóhatóság becslési módszerét, az egyes eljárási cselekmények sorrendjét vitatta. Ezen felül az indítványozó vitatta továbbá a bizonyítékok értékelését, a szakértő kirendelését, az eljáró hatóság és a bíróságok jogértelmezésének és jogalkalmazásának a helytállóságát, jogszerűségét és ekként a támadott törvényszéki ítéletben, illetve a kúriai végzésben foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekinti alapjogi sérelemnek a bírói határozatok Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében.
- [30] A fent kifejtettek alapján azonban a tényállás megállapítását és a bizonyítási eljárást érintő – a bizonyítékok értékelésére és mérlegelésére vonatkozó – kérdések a hatóság és a bíróság feladat- és hatáskörébe tartoznak, ezek felülvizsgálata kívül esik az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantáló alkotmányjogi szempontú mérlegelés tartományán.
- [31] Emlékeztet az Alkotmánybíróság arra is, hogy „következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető, gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta »szuperbíróságként«, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el” {lásd például: Abv., Indokolás [14]; 3011/2017. (II. 2.) AB végzés, Indokolás [8]; legutóbb például: 3500/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [16]}.
- [32] Az Alkotmánybíróság rámutat arra is, hogy állandó gyakorlata szerint nem minden eljárásjogi szabálysértés, illetve esetleges törvénysértés eredményezi a tisztességes eljáráshoz való jog megsértését {például: például: 3335/2024. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [28]; 3335/2025. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből csupán az a követelmény fakad, hogy az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében biztosítani kell a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét olyan döntés meghozataláért, amely képes a sérelmezett döntést felülvizsgálni, és a sérelem megállapítása esetén a döntésre visszaható módon a sérelmet orvosolni. A jogorvoslathoz való jog azonban nem értelmezhető akként, hogy az magába foglalná a kérelmező számára kedvező döntés meghozatalának jogát {lásd például:

3220/2025. (VI. 23.) AB végzés, Indokolás [23]]. Az Alkotmánybíróság megerősíti e körben azt is, hogy „annak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei fennállnak-e vagy sem, jelen ügyben nem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság a Kúria döntését nem bírálhatja felül” {3428/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]}. A jogorvoslathoz való joggal összefüggésben arra szükséges emlékeztetni, hogy a rendkívüli jogorvoslat biztosításának a szükségessége nem következik az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből {lásd például: 3022/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [19]}, továbbá a bírói joggyakorlattól való vélt eltérés nem ad alapot alkotmányossági vizsgálatra {lásd például: 3264/2020. (VII. 3.) AB végzés, Indokolás [21]}.

[33] Ezek miatt a sérelmezett döntések nem vetették fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét sem.

[34] 3.3.3. Összefoglalva a fentieket: az ügyben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye nem volt azonosítható az alkotmányjogi panasz alapján.

[35] 4. Mindezek alapján az volt megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz nem teljesítette a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételét, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján tanácsban eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. június 23.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró